

De rivier uit de hof van Eden

door: Alf. Guignard

Genesis 2:10-14

Gods plan

De Heilige Geest laat in het boek Genesis de waarheden en beginselen zien, die in het vervolg van de Bijbel verder ontvouwd worden en tot volle ontplooiing komen. We kunnen dan de heerlijke gevolgen ervan ontdekken.

In Genesis 1 wordt door de Heilige Geest in enkele woorden de scheppingsgeschiedenis van hemel en aarde verteld. Tegelijkertijd toont Hij ons dan reeds de grote lijnen van het plan van de *nieuwe* schepping van God. We vinden hierin de grote waarheden, die we in de hele Schrift terugvinden: duisternis en licht, dag en nacht, zon en maan, aardse en hemelse wezens, man en vrouw, het werk van God en de rust van God. Wij noemen maar enkele van de meest in het oog springende kenmerken.

Na dit alles haast God Zich als het ware om in Genesis 2 bekend te maken van wat Hij Zich heeft voorgesteld betreffende het geluk van de mens in de hof van Eden. Hij brengt ons in een omgeving, waar Hij wilde dat de mens gelukkig zou zijn. Dat was vanaf het begin Gods plan en niets zal de vervulling van dit raadsbesluit kunnen verhinderen. *Niets* kan dit veranderen, de dwaasheid en zonde van de mens niet, maar ook niet de krachten en listen van de tegenstander. Na ons langs alle wegen in het Woord te hebben voortgeleid, vinden we de hof van Eden terug op de laatste bladzijde van de Bijbel. Maar dan niet als een aards, maar als een *hemels* paradijs.

De rivier vinden we ook in het boek Openbaring, evenals de boom van het leven, maar de zegen is er in veelvoud! Er is nu een rivier van *levenswater*, dat wil zeggen dat haar water het leven geeft. Haar loop kan niet vertroebeld worden, want het water is als het ware gestold in volmaakte reinheid: "*blinkend als kristal*". Haar bron kan niet opdrogen, omdat ze uitgaat van de troon van God en van het Lam. De boom van het leven in al zijn pracht voedt met zijn vruchten de gelukkige bewoners van deze heilige plaats. Zijn altijd groene bladeren genezen elke kwaal, die de zonde in de wereld heeft gebracht. Laten we aanbidden, als we de laatste woorden van God tot ons laten doordringen. Geen onstuimige zee, geen nacht en geen tranen meer!

Een rivier voor de hof

Maar in Genesis 2 ontspringt in Eden een rivier, die de hof bevochtigt en vruchtbaarheid brengt. Dit is de plaats van Gods welbehagen, daar is de bron. Deze rivier is het beeld van een nog kostbaarder bron, die voor ons ontspringt in het heiligdom, de hemel zelf. Haar levende water brengt overal genade, leven en zegen. Dit water maakt elke plek vruchtbaar. Deze rivier bevoelt in de eerste plaats de hof, maar haar zegen blijft niet beperkt tot het hemelse paradijs: ze verspreidt zich over alle plaatsen op aarde.

De paradijsrivier kwam uit de hof en splitste zich in vier stromen. Het Nieuwe Testament toont ons vanaf het begin weer een stroom van water, komend uit het heiligdom. Deze stroom bevoelt de dorre aarde en maakt haar weer vruchtbaar. Hoe dikwijls hebben pelgrims op weg naar de hemel zich niet neergezet aan de oever van die stroom? Hoe vaak hebben wij niet gedronken van het levenswater, dat de vier evangeliën brengen. Zijn dat niet de vier rivieren van die ene stroom, die de hemel zelf verheugt? Die stroom van water raakt nooit uitgeput; zij verspreidt zich over de hele aarde en mondt uiteindelijk uit in een oceaan van liefde, waarvan wij geen oevers en diepte kennen.

Toename

De eerste rivier heette Pison¹: deze stroomde "*om het gehele land Chawila* ², *waar het goud is*". Het woord 'stromen' is kostbaar! Het doet denken aan de genade van God, ons gegeven in Christus Jezus, die tot de mens kwam stromen toen hij in ellende was. Het bracht ons leven en geluk. Maar wat is er een rijkdom bij die rivier te vinden! Daar is het *goud*. Het goud stelt ons in de Schrift altijd de goddelijke gerechtigheid voor. Het aardse goud heeft weinig, heel weinig waarde in vergelijking met deze gerechtigheid, die God geeft aan de schuldige mens, zonder prijs. "*Het goud van dat land is goed!*" En verder: "*Daar is de balsemhars en*

¹ Pison = 'toename'.

² Chawila; Havila = 'cirkel'.

de steen chrysopraas". De balsemhars wordt ook genoemd in Numeri 11:7, waar staat: "Het manna nu leek op korianderzaad en het zag er uit als balsemhars". De genade in het Woord brengt ons niet alleen het leven, de gerechtigheid en het water dat onze dorst lest, maar ook het brood des levens dat ons voedt. Christus, die uit de hemel is neergedaald, is het brood des levens dat net zoals het manna allen verzadigt die in de 'woestijn' reizen. Velen kennen het lied:

*Jezus is het brood des levens,
uit de hemel neergedaald;
Hij schenkt aan de ziele voedsel,
waar geen and're spijs bij haalt.*³

De chrysopraasstenen waren gevat in gouden kassen en op de beide schouders van de hogepriester bevestigd. Op de stenen stonden de namen van de twaalf zonen van Israël gegraveerd (Ex. 28:9). Het is een beeld van Christus, die ons – zwakke mensen als we zijn – draagt op Zijn machtige schouders. Dat zijn kostbare waarheden die hun volle vervulling vinden in Jezus, de Messias, waarvan Matteüs ons de komst meedeelt. Het is als de eerste rivier van de grote genadestroom. In die genade vinden we de volle vervulling van alles wat Mozes en de profeten hebben gesproken.

Uitbrekend

De naam van de tweede rivier was Gichon⁴. Ook deze stroomde om een land, namelijk Ethiopië of Kusch⁵, en maakte dat land vruchtbaar. Ethiopië is een beeld van de wereld in zijn zwartheid en ellende. Het woord van Gods genade is naar deze omgeving gegaan om er Gods heilige knecht, Jezus, bekend te maken. Hij heeft alles volbracht wat de Vader Hem had opgedragen tot heil van de mens. Dit land spreekt van de genade van God, die de mens in zijn ellende heeft omstroomd. De stroom van de genade heeft hem losgerukt uit zijn ellende en brengt hem heil, eeuwig leven, vergeving, vreugde en vrede. Het water van deze wonderbare rivier heeft in elke plaats de zegen verspreid, die voortkwam uit het werk van de Heiland.

Vlug

De derde rivier was de Tigris⁶, die stroomt ten oosten van Assur of gaat naar het oosten van Assur. Op dezelfde wijze gaat de wondere genade van God naar de volken, naar een vijandige, boze en wrede wereld, om die heilige Mens te verkondigen, die gestorven is voor onze zonden. Het is het evangelie, dat naar verre streken gaat en komt tot hen die de beloften van God

³ Uit de bundel 'Geestelijke liederen' lied 35 vers 4.

⁴ Gichon, of Gihon = 'uitbrekend'.

⁵ Ethiopië, of Kusch = 'zwart'. Een land aan de oorsprong van de Nijl.

⁶ Tigris, Hiddekel = 'vlug'.

niet hadden ontvangen. Dit is het evangelie, waarvan de machtige boodschap klinkt in de oren van vele mensen, tot aan de einden van de aarde. "Ja, Ik kom spoedig! Amen, kom, Heer Jezus!"

Vruchtbaar

Ten slotte de vierde rivier, de Eufraat⁷. Over deze rivier worden ons geen bijzonderheden meegegeeld, maar in Jozua 1:4 wordt gezegd dat de Eufraat de grote rivier is. Het laatste en vierde evangelie, is dat niet de grote rivier? Vervullen zijn wateren niet de aarde met hun zegen? Overal vinden we er dit woord: vruchtbaarheid. Alle mensen worden daar op dezelfde manier behandeld, de genade stroomt naar alle kanten: "Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien" (Joh. 7:38). En: "Ieder die van dit water drinkt, zal weer dorst hebben; maar ieder die drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst hebben; maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een bron van water dat springt tot in het eeuwige leven" (Joh. 4:13).

De rivieren Pison en Gichon zijn verdwenen. Niemand weet wat er van hen geworden is. De wateren van de Eufraat zullen spoedig opdrogen, maar de wateren van de stroom die uit het hemelse heiligdom komt, kunnen niet opdrogen; zij stromen *altijd*. Het zijn wonderlijke wateren. Nadat ze op aarde zijn neergedaald en deze vruchtbaar hebben gemaakt, keren ze terug naar de hemel, naar de bron waar ze vandaan kwamen.

*U bent de bron van liefde en zegen,
die in het heiligdom ontspringt;
zalig is hij die op zijn wegen,
ja, eeuwig van uw volheid drinkt.*

*Zalig is hij die bij die stromen
staand' als een boom door U geplant,
tot frisse groei en bloei mag komen
bij deze bron die nooit verzandt.*

*Zo brengt hij vruchten voort van waarde,
groeit in het licht van de eeuw'ge zon;
zalig is hij die reeds op aarde
drinkt uit die held're liefdebron.*⁸

⁷ Frath, Eufraat, Perat = 'vruchtbaarheid', 'zoet water'.

⁸ Uit de bundel 'Geestelijke liederen', lied 210 vers 2-4.

Oorsprong: Le Messenger Evangélique 1933-132

Titel: Un fleuve qui sort du paradis

